

vaig trobar treball fa quinze anys a casa uns antiquaris on restaurava i feia mobles de ferro. Allò va durar quatre o cinc anys, després vaig canviar de feina i, des de fa dotze o tretze anys treballo de tècnic a l'Escola Superior de Bells Arts de Montpellier. Jo em dedico principalment a assistir els alumnes que venen als tallers de fotografia i paginació amb l'ordinador. Els tallers de foto estan dirigits per un fotògraf professional que fa de mestre, ell es diu Charles Camberoque i fa trenta anys que publica llibres i fa exposicions per tot el món. Es pot dir que està prou reconegut dins del corrent de la fotografia humanista.

Tinc al meu càrrec una dotzena d'ordinadors dedicats a la foto digital i a la paginació o edició de documents. Eixa part està dirigida per un grafista, Daniel Bosiere, un info-grafista J.Claude Tocabiola i un especialista d'internet, Michel Martin. Cada u fa un curs i dóna i corregeix el treball dels alumnes dos dies a la setmana.

Tinc, es pot dir a mitges amb dos tècnics i tres professors més especialitzats amb el vídeo, un estudi on es pot treballar la foto i el vídeo. Este lloc és bastant gran, funciona com un plató de televisió. Està equipat, entre d'altres coses, amb un "fons blau" per a l'incrustació per al muntatge vídeo digital, tècnica de punta que s'utilitza molt al cine per als efectes visuals.

He d'organitzar també el treball dins els laboratoris de foto, blanc i negre, amb els negatius i les tècniques químiques de sempre.

És un lloc de feina entretinguda on no fas quasi mai la mateixa cosa cada dia. És un treball prou apassionant on cada alumne fa valer el seu punt de vista en relació a la creació artística el més originalment possible. Per a tot això recorreix als professors i als tècnics, per a afinar els diversos projectes i dependre un munt de coses. Així es pot dir que toquem el que és cultura i estètica de prop tots els dies. És la ferramenta principal, dins d'esta classe de feina no cal només saber fer les coses, cal també saber perquè es fan. Molts dies és cosa delicada de corregir i orientar els joves dins deixes vocacions amb totes les implicacions de sentit o de "política" que un treball com este pot portar. Moltes vegades em considero com un alumne pagat fa catorze anys i això te els seus avantatges.

Particularment jo treballo el més que puc per a mi quan torno a casa. Conseqüència d'això, a l'any 2000, vaig publicar un llibre que es diu: "Des pas vers les

chemins. Mythe et gestation de Saint Jacques de Compostelle » este treball és un relat lliure i històric sobre els orígens i la "fabricació" del fenomen de Santiago, tan de moda avui en dia, vaig abordar este tema d'una manera un poc poètica, diem que d'eixa manera em reservo d'imposar tesi obligada, deixant a la reflexió de cadascú les conclusions d'este fenomen. Este llibre l'he il·lustrat amb 70 imatges entre fotomuntatges i dibuixos.

No he deixat d'escriure i duc entre mans quatre o cinc projectes literaris que ja vindrà el moment de'n parlar, quan ells estaran editats.

A part de tot això, la cosa a la que més em dedico és la pintura. Per a mi és una tasca diària, una hora abans d'anar treballar i portar les filles a l'escola, una hora i mitja, entre les dotze i les dos, i un moment fins que em canso, per la nit. Encara que vull dir que, moltes vegades, de nit fallo i acabo dormit davant la televisió com tot el món. Els caps de setmana, un poquet més i les vacances un altre poc.

Tot això dóna feina, però és igual. Em té entretingut, no estic frustrat de només ajudar a fer als altres a l'escola, em dóna què pensar, una excusa per buscar-me més instrucció, per millorar, per estar motivat. Puc dir que si un té vocació, pot superar un poc més millor les males coses que sempre n'hi ha. Deixes coses no us en parlo, cada u se sap el seu i no conec a ningú que no tinga mal de caps.

Per tornar a les meues tasques, una o dos vegades per any faig exposicions. Solen ser galeries municipals o associacions d'aficionats a eixes coses de l'art, les que m'ho proposen. Si algú de vosaltres té una idea, no perdeu res en dir-m'ho, veurem lo que es podrà fer. Per comunicar-vos fàcilment amb mi està el meu portal (josesales.com) on està el meu treball de fa poc, o el meu correu electrònic: enrromeu@yahoo.fr

Quà podria dir més... que Montpellier creix, que tota esta costa està sempre en obres; mireu, si us pareix bé, una altra vegada us parlaré de com funcionen les coses en este lloc, de les diferències, polítiques o institucionals, de l'ambient artístic o d'espectacles, de les festes o dels costums de les gents, de com veuen l'Espanya, de quins vincles té esta terra amb la nostra (a Montpellier va nàixer Sant Jaume I, fill de Maria de Montpellier). Bé tot això es podria fer si us interessa, o sinó, poseu preguntes a veure si puc respondre.